

Tờ dữ kiện**Bệnh giang mai
(Syphilis)**

Giang mai là sự nhiễm trùng lây truyền qua đường tình dục, có thể được điều trị và chữa khỏi bằng kháng sinh. Nếu không được chữa trị, bệnh có thể ảnh hưởng đến não, tủy sống và các cơ quan khác. Bao cao su có thể ngăn ngừa sự lây truyền.

Cập nhật lần cuối ngày 25 tháng Ba năm 2011

Bệnh giang mai là gì? (What is syphilis)

Giang mai là sự nhiễm trùng lây truyền qua đường tình dục, do vi khuẩn gây ra. Nếu không được điều trị, bệnh giang mai có thể gây ra tổn hại nghiêm trọng, không thể phục hồi lại được.

Giang mai không phổ biến ở Úc, nhưng bệnh đang gia tăng ở một số nam giới có quan hệ tình dục với nam giới.

Có triệu chứng nào không? (Are there any symptoms)

Các triệu chứng của bệnh giang mai thường không được nhận ra.

Có bốn giai đoạn của bệnh giang mai: sớm, trễ, tiềm ẩn và giai đoạn thứ ba. Mỗi giai đoạn có các triệu chứng riêng.

1. Giang mai sớm (Primary syphilis) (mười tới chín mươi ngày sau khi nhiễm bệnh)

Trong giai đoạn này, có vết đau hoặc loét xuất hiện trong miệng, hậu môn, dương vật, âm đạo hoặc cổ tử cung. Vết đau thường không được để ý bởi vì nó thường không gây đau đớn; có thể không thấy được (ví dụ, trong trực tràng hoặc trên cổ tử cung) và nó sẽ biến mất đi sau hai tới sáu tuần lễ.

2. Giang mai trễ (Secondary syphilis) (bảy đến mười tuần sau khi nhiễm bệnh)

Các triệu chứng trong giai đoạn trễ của bệnh giang mai cũng có thể không được nhận ra. Nếu nhận ra các triệu chứng thì chúng có thể bao gồm:

- phát ban đỏ trên bàn tay, lưng, ngực hoặc bàn chân (phát ban này là rất dễ lây nhiễm)
- sốt
- sưng hạch ở háng và nách
- rụng tóc
- mệt mỏi tổng quát

3. Giang mai tiềm ẩn (Latent syphilis)

Giai đoạn này không có triệu chứng đáng chú ý, nhưng cơ thể vẫn còn bị nhiễm bệnh. Nếu bệnh giang mai không được điều trị ở giai đoạn này thì có thể tiếp tục tiềm ẩn (không hoạt động) suốt đời hoặc nó có thể phát triển thành bệnh giang mai giai đoạn thứ ba.

4. Giang mai giai đoạn thứ ba (Tertiary syphilis)

Bệnh giang mai giai đoạn thứ ba phát triển trong khoảng một phần ba số người có bệnh giang mai tiềm ẩn không được điều trị. Trong giai đoạn này, vi khuẩn có thể làm hư hại gần như bất kỳ bộ phận nào trong cơ thể bao gồm tim, não, tủy sống, mắt và xương. Sự tổn hại này có thể xảy ra nhiều năm hoặc nhiều thập niên sau giai đoạn sớm. Bệnh giang mai giai đoạn thứ ba có thể dẫn đến bệnh tâm thần, mù, điếc, các vấn đề về thần kinh, bệnh tim và tử vong.

Bệnh giang mai có thể gây ra dị tật bẩm sinh và thậm chí tử vong cho thai nhi.

Bệnh lây truyền ra sao? (How is it transmitted)

Bệnh giang mai thường lây truyền qua sự tiếp xúc da khi quan hệ tình dục qua đường hậu môn, miệng hoặc âm đạo. Bệnh giang mai có độ lây nhiễm rất cao trong giai đoạn sớm và trễ, khi có vết đau hoặc phát ban. Hiếm hơn nữa là bệnh giang mai bị lây nhiễm trong thời kỳ mang thai, từ người mẹ sang thai nhi.

Làm sao ngừa bệnh? (How is it prevented)

Đi kiểm tra định kỳ các bệnh lây truyền qua đường tình dục (STI) để tìm ra các lây nhiễm trước khi bị biến chứng và để tránh lây nhiễm qua cho người khác. Luôn luôn dùng bao cao su.

Dùng bao cao su và loại dầu trơn tan trong nước có thể làm giảm đáng kể nguy cơ lây truyền bệnh giang mai và các bệnh lây truyền qua đường tình dục khác.

Đừng quan hệ tình dục với bất cứ ai đã được chẩn đoán bị bệnh giang mai hoặc có các triệu chứng của bệnh giang mai, dù là có dùng bao cao su, cho đến khi người này đã hoàn tất việc điều trị.

Chẩn đoán như thế nào? (How is it diagnosed)

Một xét nghiệm máu là điều cần thiết để chẩn đoán sự nhiễm bệnh. Nếu có vết đau trong giai đoạn sớm thì bác sĩ có thể lấy một mẫu quệt (dùng một que tăm bông) và thử nghiệm mẫu này. Dù có vết đau hay không, bác sĩ có thể làm xét nghiệm máu để tìm kháng thể giang mai. Có thể phải mất từ ba tới sáu tháng thì mới có kháng thể trong máu, do đó các thử nghiệm đầu tiên có thể cho kết quả âm tính. Vì các xét nghiệm máu ban đầu phát hiện các kháng thể mà cơ thể tạo ra để chống lại sự lây nhiễm nên một xét nghiệm dương tính cho thấy là bạn đã hoặc đang bị lây nhiễm. Sẽ cần có các xét nghiệm khác để xác định là sự lây nhiễm có còn hoạt động hay không. Sự tái nhiễm cũng có thể xảy ra ngay cả sau khi điều trị.

Phụ nữ mang thai luôn được thử nghiệm bệnh giang mai để ngăn ngừa sự lây nhiễm qua thai nhi.

Chữa trị ra sao? (How is it treated)

Bệnh giang mai có thể được chữa trị dễ dàng bằng cách chích hoặc uống thuốc viên penicillin. Thời gian điều trị tùy thuộc vào giai đoạn của bệnh. Bạn có thể cần làm các xét nghiệm máu tiếp theo để kiểm tra là việc điều trị cho bạn đã thành công.

Nói cho người bạn tình biết (Telling partners)

Nếu bị bệnh giang mai thì bạn không nên quan hệ tình dục cho đến khi bác sĩ cho biết việc điều trị cho bạn đã thành công. Điều quan trọng là phải nói cho người bạn tình của mình biết để họ có thể được kiểm tra và điều trị. Bác sĩ có thể giúp bạn quyết định coi những ai có nguy cơ bị bệnh và giúp bạn liên hệ với họ.

Giang mai là một bệnh phải khai báo. Điều này có nghĩa là theo luật thì các bác sĩ và nhân viên phòng xét nghiệm phải báo cho Bộ Y tế NSW biết về các trường hợp mới bị bệnh. Các thông tin này được bảo mật và được dùng để lập kế hoạch y tế công cộng.

Các thông tin trong tài liệu này chỉ có tính cách tổng quát, và bạn nên gặp bác sĩ nếu bạn lo ngại về sức khỏe của mình.

Liên hệ (Contact)

Đường dây Thông tin Y tế Tình dục NSW ở số điện thoại miễn phí 1800 451 624.